

כל הפסולין פרק שלישי זבחים לד.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְהַדְרֵךְ אֲשֶׁר יֵצֵא כָּל־מִלָּה
אֵילָל בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַדְרֵךְ
כִּי טוֹחַ אֵילָל בְּשֵׁף
יִקְרָא י. י.

וְהַדְרֵכָּה אֲשֶׁר תִּלְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
הַשְׁלֵמָה אֲשֶׁר לְיִשְׂרָאֵל
מִטַּחַת עֵלְיוֹ תִּכְרַתָּהּ דְּהַדְרֵכָּה
הַזֹּאת מִמֶּנִּי יִקְרָא י. י.

לֵּעַל מִסְפַּחַת פְּרִשָׁה וְהַדְרֵכָּה
לְעַל פְּרִשָׁה מִמֶּנִּי מִלָּה
בְּהִקְרָא אֶת־הָאֵלֶּלֶיךָ
יִקְרָא י. י.

וְדָר אֶל־בְּנוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִקְרָא אֶרֶם כִּי אֲרִי־מִנֵּם
לְיִשְׂרָאֵל מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַדְרֵכָּה
וְהֵן מִנֵּם תִּקְרָא מִן־הַדְרֵכָּה
יִקְרָא י. י.

וְאֵת הַדְרֵכָּה אֲשֶׁר תִּלְחֹק
אֲשֶׁר לְעַל מִכְּבִּים וְהֵן
לְעַל וְהֵן וְהֵן וְהֵן וְהֵן
וְהֵן וְהֵן וְהֵן וְהֵן וְהֵן
וְהֵן וְהֵן וְהֵן וְהֵן וְהֵן

הנהגות הב"ח

(א) ב' דברי הסל לוקח ולתור
בן וסכסכו: (ב) רש"י דיש היג
דמא ובי כללית וריקה הקיד
חיבת כתר נחלק: (ג) דיה
רש"י לתור יקר ולפי הקיד
לחיות היה ת"ל בקר וצאן
קרי נהר:

שינוי נוסחאות

[illegible]

הוא דאגתי רחוק לפרש לוקח
ומקבל את מכלל קודש לא
עצם אבל דברו כללי וטוב
והענין [הוא] ליל הטובות
הוא [הוא] ליל דרגא נכסתי
הוא [הוא] ליל טוהרה [הוא]
[הוא] בחור הדיינים נתקן ויל
טוהר בחנים ויל ויל
טוהר רש מ"ב ונכס טוה
נתון המעשה ומסקנו אין לא
נכסתי ואומרים: לא ליל דרגא
[הוא] דרגא ואכל כללי
כלל וטוהר [הוא] ליל ליל דרגא
לא כל שיש הוא נתקן ויל

ועולם נשמה. כרת: ואכסי מביעי ליה כו'. וכיון דלאחר זריקה נפקא
 מן מיניה היכי יליף מיניה תרתי: אחיז עומאטו עומאטו. ואזהרת
 עומאטו שלא יאכל קדש אלאחר זריקתו מעונשו ילפא ועונשו לאחר זריקה הוא
 גלה לפני זריקה דקדמי בגמ' דהקומץ רבה (מנחות כ"ה) יכול יהו מייבין

נשילת נשמה אף קודר
נשמה ואי בנוגע נשילת
נכאכילא ואכתי מובעי
קודרש לפני זריקה א"ר
קודרש לפני זריקה ריש
'והזן אמר א"ר לוקר
בכל קודרש לא תגע
שנא לאחר זריקה רבי
דרתני ברדלא אמיא
כתב ההוא לאחר זרי
בקודרש מאי בכל קודרש

שואל בשר קודש לפר
רבי יוחנן אמר אינו לו
בטומאת ארבעה אבל בשר
לוקח דאמר (ה) קרא
ולבונה (ו) דלאו בני ארע
רבינו קרא ורבא אמר
הגוף אבל בטומאת
לוקח מאי טעמא כ
וטומאתו עליו ונכר
יהושעא מר והבשר
הבא במאי עסקין כגון
כמי שקרבו כל (ז) מחוץ
מחיצות משקרב מחוץ
משקדש בבלי ויחזק
מאמר (ח) היתה כהן

ויחנן אמר איני לוקח
 מחרורה אין מטמא לא
 לוקחן עליו ורבי יוחנן א
 הבא מכלל עשה אין
 ירמיה ^ז יאותה תאכיל
^ז ולא הבא מכלל עשה
 לרבי ירמיה בר תחליף
 בהמה מטמא דרובי ע
 בחיה ורבי איתמר ^ז
 בעשה ריש לקיש א
 כלום רבי יוחנן אמר
 חיה לא ^ז ריש לקיש אמר
 כלום ההוא לצמחיה מ
 יקרבן לה' בהמה ה
 בהמה כענין שנאמר
 תאכלו שור שה כשב
 וגו' תלמוד לומר
 אמרתי לך ולא חיה י
 כשר הא למה זה דר
 רבו הבא לי חמין
 ושעורים שאינו כמין
 מוסיף על דבריו
 בקר וצאן ^ז יבקר
 חיה הא למה זה דר
 לו רבו אל תביא

[illegible]

הרב אשר צריב עזים ויבונה. מהמלך נפקא לן דמינח הקודש וכנסת (ט) ומקשים הא דלמר בפ' קמא דפסחים (דף טז.) "ושקבי בי מדכחיל דכן גוון יין ושמן אמאי לימכשרו בחינת הקודש ומו עזים ולבונה י"ל דמינח הקודש מהניא לשוויי אכול מוכשר = מדי

דדמי לאכול כגון ע'טס ולבונה שהא
דכר עב וק'טס ענין אויל אכל לשווי
השחקא קאטל מוכש' 12 לא מהיטא
חיבת הקדש וחס אמר הא דאמר
צ' 12 לא עשה (פסחים 77.) והבשר אשר
יגע בכל טמא לא יאכל למע י' אש
אינו ענין לגופו דרפקא ל'י מלא
מוכל לאכול בשערך מנהו ענין
לכל איסורין שבתיהו הא איטערך
לגופיה דלקי א'ע'טס ולבונה וס'
לומר כיון דאיתרבי' ע'טס ולבונה
מיחורא והבשר ממילא אשערך =
דלקי מלא מוכל לאכול בשערך
ודברי מיימה הוא מנגל דאחא לרבות

עלם ולבונה דילמא דווקא לנשר
קאמיו דמנהניו ליה חזית קדקדס
ולא נעילא : (הכשר : **ואם**)
דריביו קרא. משמע סתיו דרשא
גמורה ולא קאמכתא וכן משמע
בפרק שני דמילין (דף טז:) דחזית'
קדקדס דלורייטא ולא כפירוש קהנא'
לדקמן בסוף פ' בית שמאי (דף טז:
ב) דקאמר והאמר מר והבשר לרבות
עלם ולבונה ומשני לפסולא בעלמא
'ופי' בקוטרס מדרגין וכן בפסחים
בפרק לן שער (דף לה:) דקרי ליה
מעלה פירש בקוטרס מעלה דרגין
וזי אפשי לומר כן דהכי נמי היצא
ספמא לזכר בדרקיש קאמר החס'
מעלה דלורייטא : (הא) דמקראי
נפקא לן צפי' הערל (יבמות עז:) והא

דקדמר קומן פסוקא צענטאן הייט
ליכטא מלקות אלץ איסור ^דדארייטא
וצר ^הדקסא יא אומא מילתא דלבייב
דכא דכא מרי יושנא דלקמן פרק
צ"ט (דף מ"א):

שקדש בבבא. ממה מה קדוש
כלי יא צענטים דלוי משה
שצחקין נבזרים ^הכשוי

מתלעים אותו הא קורדוס אינו כל
 שרת דמשמע בתוספתא ^ל דתנא
 שוואל קורדוס של הקדש בקע בו
 וכן חבירו וזקק בו כולן מעלו ונתנו
 לחבירו ושמעון לחבירו לחבירו לחבירו
 והשמי לא מעלו ובעולה אינו כל נתנו

ליקוטים

וכתיב: מיכאל יהיה למלא שאלה
הם קרוב לפני ה' ויהיה פ' ויהיה
אצטמורן ליה לאחר ויהיה
ופי' ליה מדיאקס קרש
קדש כרמפוש בסמון מה
קדש דבר שיש בר נטילת
קדש היכי כתיב מניח אף לפני
יהיה. וא לית ביה נטילת נטילת
פני ויהיה. (מס' טען מסס ד:)

שיטה מקובצת

[illegible]

לחבירו וחבירו לחבירו כולן מעלה
ובקושרם פירש המייירי הכל עצמים
שמהם נחתמת ^(ה) כלי שרת מעלה
המוצא עם תחילת ואין ^(ה) משמע דמכיל
תמיד ^(דף כה) משמע שהיה חיות לא
המחוללת הפעמיים ^(ה) ומכיו ^(ה) לא
נחתמת משמע חלה בזה ^(ה) ש
שמותיהם נחתם לקשרת ונראה דקידוש
כלי דע"ג היינו דמשכ ^(ה) להו
נחזיקן אלע"ג ^(ה) דקידושם לאו כלי שרת
הוא דלמחר פסק ^(ה) וכל הנחתם
^(דף קכ) ע"ש כמה דלא משכ להו
נחזיקן לא משכב ^(ה) וכל דלמחר
בהקדש דבה ^(ה) שם ^(ה) ע"ש
שאי מהכלים שומאחיי היינו מודם
הוא

כמעביר על דבריו קדוה כל י: **אורות האב"ה** אטימא שמך **קדוה כל י:** **דקמיה** כמורה הכהני **אין** **זו** מביא אלה היה לבדו, כיון דמזמנו הקרבן אין **זו** מעביר **זו** אלתוה נצוהו (נצוהו זה) בני זמן **זו** ליבימא ואילו זמן **זו** היה כורה:

 Toray
diffusion du